

Aprikostofsspinnaren

Under våren drabbades vi alla av en pandemi. Jag, sambon och hunden Nalo hamnade i självvald karantän i vårt äldreboende i Högheden.

Vad skulle vi då göra? Jag snöade in på små, ofta oansenliga fjärilar. När hunden strosade omkring på tomten gjorde jag också det, med kameran i högsta hugg. Många fjärilar är så små och intetsägande att man knappt upptäcker dem, medan andra är fantastiska.

Ett par gånger tidigare år har jag fått syn på en speciellt märklig larv, borstig, röda prickar och gula tofsar. Jag la larven i en burk som den snabbt rymde ifrån. Ett par veckor senare satt vi på bron och upptäckte en brun fjäril under taket och jag hann ta ett kort innan den flög sin väg.

Larven hade bildat en puppa och så utvecklats till en liten brun fjäril, en aprikostofsspinnare. Detta var fjärilhannen, 2-3 cm mellan vingpetsarna och med ett vitt hjärta och mörkbruna streck på framvingarna.

Kvar i taket fanns rester av den borstiga honpuppan (borsten syns som små svarta streck i bilden). Hanar och honor utvecklas var för sig från han- och honlarver och deras puppor ser olika ut.

Alltså måste här ha funnits ännu en larv! Under honan som är gråaktig och utan vingar, syntes rester av hennes puppa. Hon hade börjat lägga ägg. Och det fortsatte hon med så länge hon hade material kvar. Sedan var hon tom och död.

Äggen är motståndskraftiga mot regn, hoppas jag, och kyla och vinterväder. Kanske de kläcks när värmen kommer tillbaka i vår?

Den här fjärilfamiljen och de andra jag upptäckte gjorde att sommaren och karantänen gick fort. Frågan är nu vad jag ska roa mig med i vinter? Kanske inte sitta på bron hela vintern och vänta på att äggen ska kläckas till nya larver!

